

[Korsgaard.]

Byggeomkostningernes Stigning ikke paa noget Tidspunkt har været saa kolossal i Forhold til Levnedens Stigning, at der har været nogen særlig Grund til at forandre Procenten.

Første Næstformand (Pinstrup): Det ærede Medlem Hr. J. Chr. Jensen har Ordet for en kort Bemærkning, og saa maa vi slutte af med de korte Bemærkninger.

J. Chr. Jensen: Det ærede Medlem Hr. Korsgaard sagde, at man kan sagtens pille en og anden Ting ud af Helheden, men jeg sagde udtrykkelig før, at jeg tog i Flæng Ting, jeg kunde huske. Men jeg kan godt sige, at Byggepriserne som Helhed steg langt over det almindelige Prisniveau, og derved fik baade Arkitekter og Ingeniører, som beregnede deres Honorar efter Reglerne, en mangedoblet Betaling og en Betaling, som var langt større, end Pristallet hjemlede dem Adgang til. Selvfølgelig skal de have et Pristillæg, som svarer til det Prisniveau, der til enhver Tid er gældende, men Bygningspriserne steg, som sagt, til en Højde, som gjorde disse mine Bemærkninger fuldkommen berettigede.

Maa jeg endelig sige, at jeg har ikke ønsket denne Diskussion, og jeg synes, at den kan være pinlig for disse to store anerkendte Organisationer, men det er de ærede Medlemmer, som er Medlemmer af disse Foreninger, som har foranlediget Diskussionen. Men jeg er for saa vidt glad for den, som vi derved har faaet det ærede Medlem Hr. Kochs Udtalelser om, at det ikke er Priskuranter, som skal respekteres, men Priskuranter, som man kan forhandle om.

Jensen (Broby): Jeg skal ikke forlænge Forhandlingerne ret meget, fordi jeg mener, at nu kan vi fortsætte i Udvalget og se at faa det gode Arbejde i Gang, som jo ogsaa den højtærede Indenrigsminister ventede at vi trods alt vilde kunne faa i Gang.

Det ærede Medlem Hr. J. Chr. Jensen anerkendte, at dette var en begyndende Reform, han lagde særlig Vægten paa „begyndende“, og han ventede, at det vilde udvikle sig til noget større, til noget mere betydningsfuldt. Deri er jeg enig med ham, og jeg frygter for, at det skal gøre det; jeg frygter, at vi netop her staar overfor en Begyndelse, som kan blive til en hel Masse, at Bygningsraadet kan udvikle sig til et Departement, til et Vælde, som vil være af det mindre gode. Det ærede Medlem sagde, at vi

skulde tage meget smaa Skridt for at faa listet det ind, og man bliver mere og mere betænkelig ved det, naar man hører den Slags Udtalelser.

Det ærede Medlem anviste mig, at jeg skulde læse de Forhandlinger, som havde fundet Sted op gennem Aarene. Jeg takker for Anvisningen, jeg har læst disse Forhandlinger, men jeg vil sige til det ærede Medlem, at man kan godt have læst dem uden at staa her og gøre sig til af, at man har gjort det; det er ikke Fortiden, der skal tales om, det er Fremtiden, og jeg mener ikke, at Fortidens Forhandlinger kan have saa stor Interesse for Ordningen i Fremtiden.

Det ærede Medlem Hr. Rager mente, jeg havde sagt, at det, det gjaldt om med Hensyn til Bygningsinspektøren, var at knibe Lønnen saa langt ned som muligt. Det har jeg ikke sagt (*Rager*: Det har jeg heller ikke sagt!). Ja, det ærede Medlem sagde, at jeg havde talt for at knibe Lønnen saa langt ned som muligt. Men det, jeg talte for, var at give Bygningsinspektøren en ordentlig Løn, saaledes at han kunde stille hele sin Arbejdskraft til Raadighed, fordi jeg mener, at Bygningsinspektøren først og fremmest skal være tilsynsførende og ikke projekterende; han skal være den virkelige Bygherre, staa i Statens Sted og sørge for, at Byggeriet bliver udført paa en saa god og en saa billig Maade som muligt.

Dernæst talte det ærede Medlem Hr. Rager om Ingeniørernes Stilling og var meget forbavset over, at jeg havde ment, Ingeniørerne burde være Bygningsinspektørerne undergivet. Jeg mener, Bygningsinspektøren skal være Nr. 1; hvis Bygningsinspektøren, som er Arkitekt, og Ingeniøren bliver ligestillet, bliver der straks Strid om, hvem der skal være den øverste, hvem der skal regere, og det mener jeg er af det onde.

Til den højtærede Indenrigsminister vil jeg gerne sige, at det, jeg først og fremmest mente med mine Bemærkninger til § 1, var, at Bygningsinspektøren skulde være Bygherren, der havde Statens Interesser at varetage og derfor burde være fastlønnet, saaledes at han ikke havde Interesse i, at Omkostningerne ved Byggeforetagendet blev store.

Med Hensyn til § 2 ønskede jeg, at de Ministerier, der har truffet særlige og, som jeg mener, billige og praktiske Ordninger, kunde slippe for at komme med under denne Lov. Jeg vil stadig fastholde, at hvis Bygningsinspektøren eller en af hans Konduktører skal ud og føre Tilsyn med saadanne ganske almindelige Bygninger, som praktiske Haandværkere paa Landet saa ud-